

*l'últim tren s'ha parat en l'última andana, i ningú
salva a les roses. Cap coloma posa en una dona de paraules.
El temps s'ha acabat. El poema no pot més que l'escuma.
No faces cas als nostres trens, amor, no esperes a ningú entre la gentada.
l'últim tren s'ha parat en l'última andana, i ningú
pot retornar als narcissos ressaguers en els espills de la penombra.
¿On deixaré la meua última descripció del cos que en mi habita?
Tot s'ha acabat. ¿On està el que s'ha acabat? ¿On buidaré el país que en mi habita?
No faces cas als nostres trens, amor, les últimes colomes han volat, han volat,
i l'últim tren s'ha parat en l'última andana... i no hi ha ningú.*

Mahmud Darwish